

College van Beroep voor de Examens

Nr: 2024-097645

Het College van Beroep voor de Examens,

mr. dr. N. Jansen, voorzitter, dr. R. Wilders en E. Sarolea, leden

BESLISSING inzake het beroep van [REDACTED], hierna te noemen “appellante”, ingesteld bij schrijven van 20 augustus 2024 tegen de beslissing van 11 juli 2024 van de examencommissie van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, hierna te noemen “verweerster”, waarbij de door appellante ingediende masterscriptie ongeldig is verklaard wegens fraude.

I. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 11 juli 2024 is de door appellante ingediende masterscriptie ongeldig verklaard vanwege fraude. Tegen dit besluit is het beroep van 20 augustus 2024 gericht. Bij schrijven van 21 augustus 2024 is verweerster verzocht om in overleg met betrokkene na te gaan of een minnelijke schikking tot de mogelijkheden behoort. Dit gesprek heeft plaatsgevonden op 5 september 2024, maar heeft niet geleid tot een oplossing van het geschil. Bij schrijven van 10 september 2024 heeft verweerster een verweerschrift ingediend. Bij schrijven van 24 september 2024 heeft verweerster een aanvullend verweerschrift ingediend. Het beroep is behandeld tijdens een zitting op 3 oktober 2024, waar appellante samen met [REDACTED], gemachtigde, is verschenen. Namens verweerster is [REDACTED], lid van de examencommissie alsmede voorzitter van de fraudecommissie, verschenen.

II. Motivering

Standpunt van appellante

Appellante heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Appellante kan zich niet verenigen met het besluit haar masterscriptie ongeldig te verklaren vanwege fraude bestaande uit het ongeoorloofd gebruik van Artificial Intelligence (hierna: AI). Appellante stelt dat zij tijdens het fraudegesprek op 13 juni 2024 niet goed was voorbereid op vragen over een niet bestaande bron en dat haar in het gesprek was gevraagd deze bron na afloop toe te sturen. Appellante wijst er op dat, nu zij dezelfde dag van de hoorzitting het definitieve besluit ontving, zij hiertoe geen mogelijkheid heeft gehad. Appellante stelt dat het besluit derhalve onzorgvuldig is voorbereid. Appellante wijst er op dat zij in het door haar ingeleverde werk nog niet alle bronnen had vermeld en een aantal bronnen verkort had vermeld omdat het een conceptversie betrof. Appellante stelt dat alle door haar genoemde bronnen wel bestaan. Appellante stelt tevens dat onjuiste, onvolledige of verkeerde bronverwijzingen niet bewijzen dat gebruik gemaakt is van AI en dat er onvoldoende objectief bewijs ten grondslag ligt aan het besluit. Appellante erkent dat zij niet op de juiste manier of onvolledig naar bronnen heeft verwezen en heeft geparafraseerd, maar ontkent gebruik te hebben gemaakt van AI. Appellante stelt ten slotte dat zij door het besluit onevenredig hard getroffen is, nu zij niet aan het einde van het collegejaar zal kunnen afstuderen en derhalve een studievertraging van een half jaar zal oplopen. In de kern komt het beroep van appellante erop neer dat het besluit onzorgvuldig is, dat er onvoldoende bewijs is en dat de gevolgen van het besluit onevenredig zijn.

Appellante verzoekt het College derhalve om haar te doen horen, te beslissen dat het beroep gegrond is, het besluit te vernietigen, en te bepalen dat haar proceskosten worden vergoed.

Standpunt van verweerster

Verweerster heeft zich blijkens de stukken en het verhandelde ter zitting, zakelijk weergegeven, op het volgende standpunt gesteld.

Verweerster is van mening dat sprake is van fraude, dat het bestreden besluit zorgvuldig tot stand is gekomen, dat voldoende aannemelijk is gemaakt dat sprake is van fraude en dat de gevolgen van het besluit niet onevenredig zijn. Verweerster stelt dat tijdens het fraudegesprek in eerste instantie is gevraagd of zij genoemde bron kon opsturen, maar dat tijdens het gesprek appellante verklaarde geen antwoord meer te willen geven op vragen over bronnen. Hierop besloot verweerster aan het einde van het gesprek, bij de bespreking van het verdere verloop van de procedure, niet meer naar deze bron te vragen. Verweerster wijst er op dat deze specifieke bron niet van groot belang was, omdat het besluit is genomen op basis van vele andere gegevens en omstandigheden. Verweerster wijst er voorts op dat slechts ‘buiten redelijke twijfel’ dient vast komen te staan dat sprake is van ongeoorloofd gebruik van AI. Verweerster stelt dat in dit geval onder andere sprake is van: vreemde – niet ter zake doende – zinnen en passages, zeer beperkt brongebruik, ongerijmde verwijzingen, verkeerde verwijzingen, ontbreken van verbanden tussen tekst van de scriptie en noten/bronnen, vreemd taalgebruik, ongebruikelijke woorden, anglicismen, en het feit dat het Turnitin-rapport vrijwel geen bronnen geeft die meer dan 2% overlap vertonen. Verweerster stelt dat al deze verschillende gegevens in samenhang wel degelijk ongeoorloofd AI-gebruik voldoende aantonen. Verweerster stelt voorts dat als vereiste voor de pre-finale versie van de masterscriptie, waarvan hier sprake is, geldt dat dit een zo volledig mogelijk concept is met een min of meer definitieve literatuurlijst. Ook geldt de randvoorwaarde dat de bronvermelding in de lopende tekst en in de bibliografie adequaat en consistent is. Verweerster wijst er op dat de door appellante gestelde aanvullingen en wijzigingen derhalve niet meer mogelijk waren. Verweerster stelt dat de ongeldigverklaring in overeenstemming is met de Beleidsregel ‘Sancties bij fraude en plagiaat’. Verweerster wijst er ten slotte op dat indien de scriptie niet ongeldig zou zijn verklaard, appellante toch niet voor 1 september 2024 had kunnen afstuderen, omdat de pre-finale versie onvoldoende basis zou zijn voor de mondelinge presentatie en appellante niet aan de randvoorwaarden zou hebben voldaan, zodat geen finale versie zou kunnen worden ingeleverd.

Het College overweegt als volgt

1. Het College dient overeenkomstig artikel 7.61, tweede lid, van de Wet op het hoger onderwijs en wetenschappelijk onderzoek (WHW) te beoordelen of de bestreden beslissing al dan niet in strijd is met het recht.
2. Artikel A-4.11 van de Onderwijs- en Examenregeling Nederlandstalige Bacheloropleidingen Faculteit der Rechtsgeleerdheid 2023-2024 (hierna: OER) bepaalt het volgende:

Het Examenreglement bevat regels inzake fraude en plagiaat.

3. Het Examenreglement Faculteit der Rechtsgeleerdheid (Regels en Richtlijnen Examencommissie FdR) 2023-2024 (hierna: Examenreglement) bevat – voor zover relevant – de volgende bepalingen:

Artikel 4.9 – Ongeldigverklaring tentamen

- a. *Indien zich tijdens de (digitale) tentamenafname van een student een onregelmatigheid voordoet waardoor de Examencommissie de authenticiteit van het tentamen niet kan borgen, heeft de Examencommissie de bevoegdheid het tentamen van de student ongeldig te verklaren.*

(...)

Artikel 5.1 - Definities

1. *Onder fraude en plagiaat wordt verstaan het handelen of nalaten van een student waardoor een juist oordeel over kennis, inzicht en vaardigheden van deze student geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt. Onder omstandigheden wordt plagiaat niet aangemerkt als fraude.*
2. *Indien een student gebruikmaakt van Artificial Intelligence (AI) zodanig dat een juist oordeel over zijn kennis, inzicht en vaardigheden geheel of gedeeltelijk onmogelijk wordt, wordt zulks aangemerkt als fraude en/of plagiaat.*

(...)

Artikel 5.5 – Sancties bij fraude en plagiaat

1. De Examencommissie stelt een eventuele sanctie vast.

(...)

4. De Beleidsregel ‘Sancties bij fraude en plagiaat’ (<https://assets-eu-01.kc-usercontent.com/2a7f7854-b38e-015d-c63a-62b2c8fa2017/39b0ace3-22a0-4277-8105-f7c7f79f38aa/Beleidsregel%20Sancties%20fraude%20en%20plagiat%2019-03-2024.pdf>) hierna: Beleidsregel) vermeldt – voor zover hier van belang – als volgt:

1 Toepasselijke wettelijke regels

(...)

In het Examenreglement van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid, dat o.g.v. art. 7.12b, derde lid, WHW, is vastgesteld, is in art. 5.1 gedefinieerd wanneer sprake is van (ernstige) fraude en (ernstig) plagiaat. Daarnaast is in art. 4.9 bepaald dat de commissie de bevoegdheid heeft een tentamen of scriptie ongeldig te verklaren, indien de authenticiteit ervan niet kan worden geborgd.

(...)

2. Sanctiebeleid

Gelet op de hiervoor genoemde wettelijke bepalingen maakt de commissie op de volgende wijze gebruik van haar bevoegdheid om een sanctie op te leggen:

1) In geval van fraude en plagiaat wordt het ingeleverde werk (tentamen, werkstuk of scriptie) in beginsel ongeldig verklaard, omdat de authenticiteit ervan als gevolg van de fraude of het plagiaat niet kan worden vastgesteld of gewaarborgd. Een ongeldigverklaring is in zoverre geen sanctie.

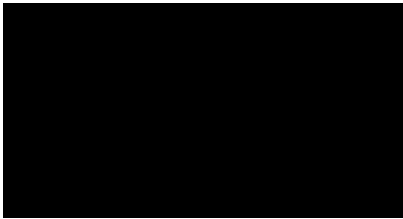
5. Het College stelt vast dat verweerster haar besluit niet slechts heeft gebaseerd op de door appellante genoemde bron. Verweerster heeft appellante vragen gesteld over meerdere bronverwijzingen (en in het algemeen naar het gebruik van bronnen en bronverwijzingen), waar appellante onvoldoende of geen uitleg over kon en/of wilde geven. Verweerster heeft haar besluit uitgebreid en zorgvuldig onderbouwd, met benoeming van de verschillende onregelmatigheden die door appellante niet kunnen worden verklaard. De combinatie van verschillende feiten en omstandigheden hebben geleid tot het besluit van verweerster.
6. Het College stelt op basis van de stukken en het verhandelde ter zitting vast dat verweerster terecht heeft kunnen vaststellen dat sprake is van dusdanige onregelmatigheden dat verweerster geen juist oordeel kan geven over de kennis, het inzicht en de vaardigheden van appellante.
7. Het College stelt vast dat de door verweerster opgelegde ongeldigverklaring van de masterscriptie van appellante een herstelsanctie is. Op grond van artikel 4.9, eerste lid, van het Examenreglement en artikel 1 van de Beleidsregel kan een dergelijke sanctie worden opgelegd indien vanwege onregelmatigheden de authenticiteit van een scriptie niet kan worden gewaarborgd. Niet gezegd kan worden dat sprake is van een onevenredig zware sanctie nu aan appellante geen aanvullende sancties zijn opgelegd.
8. Alles overziend komt het College tot het oordeel dat het bestreden besluit geen strijd oplevert met het recht. Het beroep tegen dit besluit is daarom ongegrond.
9. Het College ziet geen aanleiding voor een vergoeding van de gemaakte proceskosten.

III. Beslissing

Het College van Beroep voor de Examens

1. verklaart het beroep ongegrond;
2. bepaalt dat een afschrift van deze beslissing gezonden wordt aan:
 - partijen;
 - de decaan van de Faculteit der Rechtsgeleerdheid;
 - het College van Bestuur en
wordt zonder vermelding van de namen van betrokkenen ter beschikking gesteld
aan belangstellenden.

Amsterdam, 2 december 2024,

S.E. Knijnsberg
secretaris

mr. dr. N. Jansen
voorzitter

Tegen deze beslissing kunt u binnen 6 weken beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, Postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Voor meer informatie zie www.raadvanstate.nl/studentenzaken